

Лісовий Вісник

№2 (17) ЛЮТИЙ 2013

**РОМАНТИКА
МИСЛИВСТВА**
(8 СТОР.)

**У ПОШУКАХ
ІСТИННИХ
ЦІННОСТЕЙ**
(16 СТОР.)

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: **89631**

Лісовий Вісник

Всеукраїнський журнал

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 89631

**PALETTENFABRIK
BASSUM**

**Екологія
в побуті**

Заснована у 1961 році,
і сьогодні займає позиції
лідера на європейському
ринку дерев'яної тари.

www.bassum.com

kronospan

Натхнення,
дароване природою

0775 ES - Родяуд

www.kronospan.com.ua

Зміст

- 4 Еконовини
5 Золотий фонд України
6 Слово про парк
8 Романтика мисливства
11 А браконьєри ХТО?
13 Реалії професії лісівника
14 Михайло Михалевич:
«У лісі вдосконалюється душа»
16 У пошуках істинних цінностей
18 А в Африці, тій Африці...
20 Як правильно одягтися для зимової риболовлі
21 Мисливство
22 Птахи зимового лісу
23 Квіти під снігом

- 24 У парильню – по здоров'я!
27 Безцінний дар природи
28 Нотатки натураліста
30 Світ очима дитини
31 Лісовичок

колонка редактора

У кожного свій подвиг.

Хтось вважає подвигом сказати про те, що думає, хтось – промовчати і посміхнутися, коли на душі тоскно...

Вчора на очі натрапив диск із записами Висоцького. Людини-легенди, яка вміла говорити навіть мовчки, яка за словами мала здатність приховувати такий зміст, котрий вбирав у себе всю сутність часу.

...Хрипливатий, мужній голос. Він говорив чітко, стрімко, зрозуміло. Говорив і жив саме так. Не кожен так зможе. Повністю розчинитися у житті, взяти його в обійми-кличата і відпустити тільки тоді, коли зупиниться серце.

«Который раз лечу Москва-Одесса. Опять не выпускают самолет. А вот прошла вся в синем стюардесса, как принцесса, надежная, как весь гражданский флот...», – надривно звучить голос Висоцького, примушуючи задуматися, згадати, осмислити, посміхнутися. Тільки він умів так просто викликати і злість, і радість, і думки вголос. Співав надривно, жив надривно і... помер, залишившись живим для мільйонів.

25 січня виповнилося 75 років від дня народження актора і співака Володимира Висоцького. Його сприймали по-різному. А у вухах: «Мне это надоело, черт возьми, и я лечу туда, где принимают». Думається: які б рядки вийшли з-під пера цього генія сьогодні?

Ще одну пісню змінює «Высота», – люблю цей твір. «Как вечным огнем сверкает днем вершина, изумрудным льдом, которую ты так и не покорил».

Тільки послухайте:

«Кто здесь не бывал, кто не рисковал,

Тот сам себя не испытал,

Пусть даже внизу он звезды хватал с небес.

Внизу не встретишь, как ни тянись,

За всю свою счастливую жизнь

Десятой доли таких красот и чудес».

Так і хочеться сказати: що би не сталося, як би доля не крутила тебе, а світ – то казка. І якщо ти не зрозумів цього вчасно, то на останніх сторінках цієї казки не встигнеш усвідомити всієї величі природи і подарованого тобі. Багато хто, розуміючи, що життя може закінчитися, починає надолужувати, насичуючи його емоціями, наближаючись до природи, до основного, що варто було б цінувати завжди. Бо ніхто і ніколи не прощається з періодичною системою чи таблицею множення, не ллє сліз через те, що розлучається з Інтернетом чи грішми. Проте прощаються зі світом, деревами, квітами, з життям, із казкою. Ну і невеликою кількістю тих обраних, кого особливо любиш.

Володимир Висоцький написав 700 пісень, зіграв 30 ролей у кінофільмах. Театру присвятив себе з 16 років. Багато його пісень були забороненими. Альбом вийшов лише після смерті. Його поважали і любили. Тоді і зараз.

...«Весь мир на ладони! Ты счастлив и нем.

И только немного завидуешь тем,

Другим, у которых вершина еще впереди».

...Вимикаю програвач. Поспішаю. А в голові дзвенять пісні Висоцького та слова Михайла Пришвіна. Може, не дослівно, але процитую: «Є гарні дерева, які й до настання морозів зберігають листя, і після морозів до сніжних віхол стоять у всій красі – зелено-рудими. Вони прекрасні. Такі й люди є, – перенісши все на світі, стають лише кращими, добрими, чеснішими, – до самого кінця залишаються гарними».

Головний редактор Всеукраїнського журналу «Лісовий вісник»
Оксана ЧУРИЛО